

om at bryde diplomatiets spilleregler, og det vil betyde, at vi i fremtiden ikke kan få oplysninger.

Så det er ikke særlig rimelige arbejdsvilkår at give dansk udenrigspolitik, hvis vi skal fremme danske interesser, at man så skal offentliggøre alle samtaler, som man i øvrigt har Nævnet til at sikre sig at Folketinget har fuld indsigt i. Så jeg synes faktisk, vi er ude i noget, som ikke har ret meget med sagen at gøre, men som måske er mere destruktivt end konstruktivt.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som medspørger.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan bare ikke forstå, at ministeren, til trods for at der er et referat i Nævnet, som jeg jo af gode grunde ikke kender, ikke bare kan svare på det spørgsmål, som hr. Villy Søvndal stiller, nemlig om det, der står i bogen. Jeg kan forstå, at det ikke er det samme, men jeg ved ikke, om det er forskelligt indholdsmæssigt, for det kan jeg jo af gode grunde ikke vide.

Derfor synes jeg bare, at udenrigsministeren stille og roligt skal forholde sig til det, der står i bogen, og så sige, om det er korrekt eller ukorrekt, hvad der står i bogen – altså helt præcis, om det er sandt eller forkert. Det må da kunne besvares, hvis viljen ellers er til stede.

Formanden:

Så er det et sidste spørgsmål til hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Det er jo en fantastisk sag, det her. Vi står med en sag, hvor regeringen har ført Danmark i krig på et grundlag, som er – for nu at sige det meget pænt – yderst tvivlsomt.

Vi har forsøgt at få begivenhedsforløbet opridset. Det ville man ikke være med til og henviste os til at spørge i salen. Vi spørger, men får ikke noget som helst at vide. Selv enkle spørgsmål bliver ikke besvaret. De spørgsmål, hvor det hævdes at være besvaret i Nævnet, er omgivet af fortrolighed. Sådan, fiks, faks, færdig. Regeringen har produceret en maskine, hvor der ikke er åbnet et øje eller et vindue til offentligheden. Det er dybt pinligt.

Derfor vælger jeg at tro på, at det afsnit, som er gengivet i bogen af to dygtige journalister, er korrekt. USA havde for godt et år siden besluttet krigen. Danmark var blevet orienteret om det under hyggelige omstændigheder på skoleskibet i kaptajnens kahyt. Det vidste udenrigsmini-

steren, og udenrigsministeren har misbrugt trekvart år af Folketingets tid til at spille et fornummet spil, hvor udenrigsministeren meget præcist vidste, hvad der var besluttet i USA.

Derfor er sagen alvorlig, og derfor er det formentlig i regeringens interesse at lukke den her sag fuldstændig hermetisk både for Folketinget og for offentligheden.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kender jo godt hr. Villy Søvndals måde at gøre ting meget, meget større på, end de er.

Jeg husker dengang, Polen og Tjekkiet blev medlemmer af NATO. Da stod hr. Villy Søvndal fra Folketingets talerstol og sagde, at han lå søvnløs af skræk om natten. Så det er jo niveauet, hr. Villy Søvndal befinder sig på. Jeg tror ikke, der er nogen, der ligger søvnløs af skræk over, at Polen og Tjekkiet er kommet ind i NATO. Det var en af de mange fejlurderinger, hr. Villy Søvndal i tidens løb har gjort sig skyld i. Tværtimod er alle jo glade for det. Så jeg tror, hr. Villy Søvndal skal dæmpe sin katastrofetale.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg sige: Det drejer sig jo om oplysninger i forhold til samtaler med et andet land. Det kan godt være, at det er meget, meget morsomt for hr. Aage Frandsen at ødelægge Danmarks muligheder for at deltage i den slags samtaler, men jeg har ansvar for ikke at gøre det, og det vil jeg ikke gøre.

Med hensyn til, om Danmark deltog på et tvivlsomt grundlag: Det er jo igen et forsøg på at fordreje det hele. Beslutningsforslaget, som blev behandlet i Folketingssalen, sagde ganske klart og tydeligt i konklusionen i IV., at begrundelsen var, at Irak ikke havde udnyttet sin sidste chance og arbejdet fuldt og helt sammen med FN's våbeninspektører. Det var begrundelsen. Den er givet, den er der ingen tvivl om. Det kan man jo læse i Folketingets beslutningsforslag. Det er det, regeringen forelagde for Folketinget. Det er det, Folketinget tog stilling på baggrund af.

Kl. 14.05

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 571

7) Til udenrigsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Var den danske regering orienteret om de konfliktforsøg, Irak forsøgte at etablere i dagene op til krigen udbrud, og som førte til nu bekræfte-